

er i hvert Fald bortfalden mange Aar før 3dje April 1894. Men det er vel ikke værd at røre ved disse gamle Skader. Jeg kommer dog atter til at sige et Par Ord om disse to Herrer Officerer, Oberstløjtnant la Cour og Kaptajn Krysning; for foruden at de have faaet Bentepege — efter min Mening uløbligt — have de desuden faaet Understøttelser eller Tilskud — man ved ikke rigtigt, hvad det er; men Krigsministeren har givet de to Herrer under Konto „Understøttelser“ et Tilskud i Anledning af Gendarmerikorpsets Ophævelse af 2,243 Kr. 30 Ø. Man faar ikke at vide, hvad det skal være, om det maaste er en Almisse, der er ydet dem; finder man ikke, at det er nok, at de faa $\frac{2}{3}$ af deres Løn for ikke at bestille noget, saaledes at de nu have faaet en Gabe foruden, hvorved de vel oven i Købet have faaet endnu mere for ikke at bestille noget, end de før fik i deres Bestilling? Det faar man slet ikke noget at vide om. — I Forbindelse hermed er der tillige en Sum af 300 Kr. til tredje Revisionsdepartement for Revision af Gendarmerikorpsets Regnskaber. Den højtærede Krigsminister har ment, at der for denne Revision skulde betales et Honorar. Med Hensyn til disse to Poster skal jeg for det første gøre den Bemærkning, at uagtet det, at deres Afholdelse ikke har medført nogen Overskridelse af den Konto, som hedder „Honorarer, Rejsepenge og Understøttelser“, burde de dog ikke have været afholdte paa disse Konti, fordi de ligger anførte uden for de Forudsætninger, hvorigra Rigsdagen gif ud, den Gang disse Bevillinger bleve givne. Derved ere vi netop komne ind paa det Punkt, som baade Flertallet og Mindretallet i Udvalget ere enige om, at naar en Udgift ligger uden for Forudsætningerne for den givne Bevilling, saa spørger man ikke om, hvorvidt Hovedsummen er overstreden eller ikke overstreden. Det er den mere statsretslige, formelle Betragtning, som har ført mig til i Overensstemmelse med de to Herrer Statsrevisorer at indstille, at disse to Poster ikke kunne passere. Men der er naturligvis ogsaa en Realitetsbetragtning, som jeg har anført i Betænkningen. Jeg spørger nemlig: hvorfor i al Verden skal et Statsrevisionsdepartement have Honorar for at revidere et Regnskab, som dog efter den ærede Ministers Opfattelse maa høre med under de Sager, som det just paaligger dette at revidere? Thi Ministeren maa jo dog være gaaet ud fra, at Gendarmerikorpsket var en lovlig Statsinstitution. Naturligvis skal der aflægges Regnskab derfor, og dette skal revideres, men dertil have vi jo heldigvis Revi-

sionsdepartementer, som ere til samme Dje-med. Hvorfor skulle vi saa betale 300 Kr. i Ekstrahonorar for at faa disse Regnskaber reviderede? Og hvad de to Herrer Oberstløjtnant la Cour og Kaptajn Krysning angaar, saa vil jeg sige, at naar de faa Bentepege, kunne de virkelig undvære Understøttelse. Giver man dem Bentepege, skal man ikke give dem Understøttelse, men Ministeren har givet dem begge Dele. Og hvis man havde givet dem denne Understøttelse, hvis det er et Slags Honorar, som det vel skal være, for noget Arbejde, som er gjort ved Gendarmerikorpsets Afvikling, forekommer det mig dog, at Sagen kunde have været ordnet paa den Maade, at naar disse Officerer fik deres Afsted den 1ste Maj 1894 og bleve stillede til Disposition med Udsigt til at gaa ind i Hæren igen — hvad de vistnok meget hurtigt have gjort — kunde de virkelig have gjort dette Arbejde ved Gendarmerikorpsets Afvikling for det Honorar, som laa i deres Bentepege.

Jeg glemte før, da der var Tale om, hvorvidt en vis Udgift var berettiget afholdt, at omtale en Post, der findes i Betænkningen, Sp. 81—82. Det forekommer mig dog, at den er ganske interessant, og jeg maa derfor have Lov til at sige et Par Ord om den. Det er under Finansministeriet. Der er her Tale om en Bevilling, som hedder „ministerielle og Kontorudgifter“, og den har en Underafdeling, som hedder „Almindelige Udgifter“, hvor der optages Bøger, Blade, Tidsskrifter, Bogtrykkerarbejde og Papir, Rengøring, Telegrammer o. s. v. — og saa kommer der paa en Gang to Rejseunderstøttelser. Den ene er til en Rejse for Kandidat Bruun for at undersøge statistiske Bureauer i Udlandet, og den anden er en Rejseunderstøttelse til Kaptajn Leigh-Smith for at samle Materiale til Brug ved den fortsatte Udgivelse af hans Skrift om Landbrugskreditinstitutioner i de scandinaviske Lande. Selv om man nu maatte kunne sige, at i det mindste Kandidat Bruuns Rejse havde Interesse for Administrationen, for Finansministeriet, ved Afgørelsen af Spørgsmaalet om, hvorledes det statistiske Bureau skulde ordnes, saa vil jeg dog sige med Hensyn til Kaptajn Leigh-Smiths Rejse, at naar man giver ham Rejsepenge, for at han kan fortsætte et Skrift, som han udgiver om Landbrugskreditinstitutioner, ligger det virkelig uden for „ministerielle Udgifter“. For skal det blive Opfattelsen af Finanslovens Poster, at naar der er bevilget saadanne almindelige Beløb til ministerielle og Kontorudgifter, skal ethvert Ministerium kunne bevilge Penge til en hvilken som helst